



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **Z. M.**, bytem V., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 15.6.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 15.4.2015 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 15.4.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 4.2.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 15.4.2015 č.j. X, jehož kopii následně připojila, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 4.2.2015*, jímž jí byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 27.1.2015 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 15.4.2015 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 9.4.2015 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%, a žalobkyni byla přiznána horní hranice vymezeného rozpětí, tj. 20%, která byla s ohledem na profesi žalobkyně zvýšena o 10% v souladu s § 3 odst. 2 citované vyhlášky, takže celková

hodnota činí 30 %.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle ní nebyl zdravotní stav posouzen na základě řádných lékařských vyšetření jejího aktuálního stavu, jenž jí nedovoluje nadále vykonávat její zaměstnání, ale pouze na základě lékařské zprávy, v níž je uvedeno, že provedená operace dopadla dobře. Posudek o jejím zdravotním stavu měl lékař předem připravený, o její sdělení se dále nezajímal, proto požaduje přezkoumání věci soudem.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 27.1.2015 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 9.4.2015 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž jí byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která byla dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 30%.

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 28.7.2015 navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 15.4.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 22.4.2015.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován po jednání konaném dne 29.9.2015 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Dle doložené zdravotní dokumentace byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, jehož rozhodující příčinou je chronický vertebrogenní algický syndrom bederní páteře, kdy po operaci výhřezu ploténky L4/5 paramediálně vlevo (2.7.2013) došlo ke zlepšení bolestí, postupně má však trvale bolesti zad s propagací do dolních končetin, netoleruje delší statickodynamickou zátěž, v klinickém nálezů přetrvává reziduální kořenová léze L5 vlevo, je mírně omezena hybnost levé nohy, páteř je skoliotická, hybnost bederní páteře je středně těžce omezena; přetrvávají projevy kořenové iritace vlevo, je omezena i statika a dynamika krční páteře. Pro vertebrogenní postižení není již schopna vykonávat dosavadní zaměstnání pečovatelky, není schopna delší statické a dynamické zátěže páteře. Zdravotní stav není dosud plně stabilizován, pokračuje v další rehabilitační léčbě a individuálním cvičení k udržení funkčnosti páteře. Jedná se o středně těžké funkční postižení

páteře se závažným postižením krční a bederní páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, s trvajícím projevem kořenového dráždění, s reziduálním kořenovým postižením L5 vlevo, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity jsou omezeny. Dále komise uvedla, že oproti posouzení lékařem OSSZ a ČSSZ se na základě zjištěného zdravotního stavu přiklonila ke stanovení míry poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1c) přílohy vyhlášky a hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici procentuálního rozpětí (30-40%), tj. 40%, a zohlednila tím i kvalifikaci a dosavadní pracovní zařazení žalobkyně, současně nepředpokládá vzhledem k jejímu věku možnost zásadní pracovní rekvalifikace. Jedná se tedy o invaliditu prvního stupně s datem vzniku dnem 15.12.2014, tj. neurologickým nálezem, od něhož se zdravotní stav žalobkyně již výrazně neměnil. Platnost posudku je omezena s ohledem na pokračující rehabilitace. Závěrem bylo uvedeno, že žalobkyně není schopna vykonávat své dosavadní zaměstnání, není schopna práce v setrvalých polohách, se zvedáním a nošením těžkých břemen, v nepříznivých klimatických podmínkách, v riziku prochlazení, s přetěžováním dolních končetin a delší chůzí nebo stáním; je schopná lehčí práce s omezením pro vertebropaty. (*Stejnopis posudku byl doručen žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky** v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy,

(dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 15.4.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 29.9.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 15.4.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 4.2.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně (*od 15.12.2014*), neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 40%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Karlovy Vary a poté na ČSSZ (30% poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobkyně nebyla uznána invalidní.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 15.12.2014 v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. *vznik invalidity prvního stupně*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 68/2015-32 ze dne 11.12.2015, neboť rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu by žalovaná vydala v případě zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě posouzení na OSSZ Karlovy Vary či by jí vyhověla v řízení o jejích námitkách uplatněných proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 4.2.2015.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků má právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 11. prosince 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně